

קונטרס

אַתָּה תְּצַלִּיחַ

יחזק ויעודד את כל בר ישראל, שיחזיק מעמד, ולא ישבר משום דבר שבעולם. ויורה דרך לכל אלו שכבר הפילו אותם ושברו את רוחם, על-ידי כל מיני השפלות, ויתן להם עצות אמתיות, איך לצאת ממשברם ולהתחזק.

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל־פִּי דְבָרֵי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן

בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָא, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנֵנוּ וְרַבְּנֵנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנֵנוּ

הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נַפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִיס לִיה

רַבֵּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפֶסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאמְרֵי

חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכְב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

* * *

בארץ ישראל
יבנאל
עיר ברסלב
גליל

* * *

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדוש - חסידי ברסלב

1129 42nd st.

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוסדות "היכל הקדוש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שע"י עמתת "ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קוי: 04-6708356 - פקס: 04-6708359

E-Mail: info@breslevcity.co.il

Web site: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הר | שדה | בית

קונטרס

אָתָה תְצַלִיחַ

.א.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלִידַע שְׁאֲסוּר לְפַל בְּשׁוּם יָאוֹשׁ; כִּי
כָּךְ גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח),
שְׁאֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וָאָפֶן; וְאֶפְלוּ שְׁאָדָם נָפַל
כְּכָר הַיְכָן שְׁנַפְּל, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ זֶה סוּף הָעוֹלָם, עִם
כָּל זֹאת אָסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, לָמָּה? כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְחִיָּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם,
צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְכָכָל שְׁאָדָם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה וְכוּ', כֵּן
הוּא מִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ; כִּי כָל
הַיָּאוֹשׁ שְׁנִכְנַס בְּאָדָם, עַד שְׁנִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא כְּכָר לֹא
יִצְלַח, וְהוּא כְּכָר אֶף פְּעַם לֹא יִצְלִיחַ בְּדַרְכּוֹ, זֶה בָּא
מִכְפִּירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, שְׁאָדָם אֵינוֹ מְסַגֵּל לְהַבִּין

שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתִּי, עִמִּי וְאַצְלִי, וּמִזֶּה
 בָּא שְׁבִנֵי-אָדָם הוֹלְכִים כָּל-כֶּף מִמְרָמְרִים, כָּל-כֶּף
 שְׂבוּרִים וְרָצוּצִים, עַד שְׁחוּשְׁבִים: אֲנִי לֹא יֵצֵל, וְאִף
 פֶּעַם לֹא אֲצִלִּיחַ בְּחַיִּים. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים!
 עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר תָּמִיד אֶת הַמַּלְיָם הָאֵלֹהִים: "אֵתְהָ תִצְלִיחַ",
 וְאַפְלוּ אִם יִכְנִיסוּ בְכֶם כָּל מִינֵי דַעוֹת כּוֹזְבוֹת, יִשְׁבְּרוּ
 אֶתְכֶם, יִשְׁפִּילוּ אֶתְכֶם, יִבְזוּ אֶתְכֶם בְּחַרוּפִין וּבְגִדוּפִין,
 שְׁלַכְּכֶם אֵין שׁוּם תִּקְוָה לְהִצְלִיחַ בְּחַיִּיכֶם, אַתֶּם
 שְׁלוּמִיאֵלִים, וְלַעוֹלָם תִּהְיֶוּ כֶּף, וְאַתֶּם חַיִּים כְּשִׁלּוּמִיאֵל
 וְתַמּוּתוֹ כֶּף. תִּדְעוּ לְכֶם, שְׁהַדְּבוּרִים הָאֵלֹהִים הֵם רַק
 מִהַשְׁטָן וְהַיֵּצֵר הָרַע, מִדּוּעַ? כִּי בְּעִזָּזְתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ,
 אַתֶּם תִּצְלִיחוּ, אִם רַק תִּתְחַזְּקוּ וְלֹא תִתְנַוּוּ שְׁבִנֵי-אָדָם
 יַעֲבְדוּ עֲלֵיכֶם וְיִשְׁבְּרוּ אֶתְכֶם וְיִתְלוּצְצוּ מִכֶּם, אֲלֹא
 תִבְרָחוּ רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי תִרְאוּ שְׁתִּצְלִיחוּ;
 כִּי עֵקֶר הַצְּלַחַת הָאָדָם הִיא רַק כְּפִי שְׂבוּרָת אֵל הַבוּרָא
 יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, וּכְכֹל שְׂבוּרָת אֱלֹהֵי יִתְבַּרֵךְ, בֶּן הַהִצְלָחָה
 מֵאִירָה לוֹ פָּנִים; כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ תָּמִיד לְחֹשֶׁב
 רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִכְנָס בּוֹ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, שְׁאִינְנוּ
 מִפְּחַד מֵאִף אֶחָד, וְהוּא מוּכָן לְכֹל דְּבַר קָשָׁה וּמִצְלִיחַ.
 לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם
 יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאַפְלוּ שְׁעַבְרְתֶּם עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה,
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּנְכַשְׁלֶתֶם בְּכֹל הָעִבְרוֹת שְׁבַעוֹלָם, עַדִּין
 אַתֶּם יְכוּלִים לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. וְאִדְרָבָה! כְּבָר

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת לד:): בְּמָקוֹם שֶׁבַעֲלִי
 תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים
 לַעֲמֹד; לָמָּה? כִּי אָדָם כָּבֵר הָיָה בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִית
 וּמִתַּחֲתָיו, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן עֲכָשׁוּ מִתַּחֲזֵק וְחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה,
 אֲזִי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מוֹחֵל לוֹ, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
 מִמְּשִׁיךְ עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת כְּזוֹ, עַד שֶׁהוּא
 מְרַגֵּשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה. עַל־כֵּן אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שֶׁכָּל אֱלוֹ
 שְׂזוּכִים לְחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה אֲמֵתִית, וּמְרַגְלִים עֲצָמָם לְדַבֵּר
 אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הֵם מְאֹד מְצַלִּיחִים בְּחַיֵּיהֶם,
 וְאֶפְלוּ אֱלוֹ שְׁטוּעֲנִים שֶׁחֲזָרוּ בְּתְּשׁוּבָה, וּמֵאֲזֻ שֶׁחֲזָרוּ
 בְּתְּשׁוּבָה רוֹאִים רַק יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת
 וְכִשְׁלוֹנוֹת בְּחַיִּים, עָלֵיהֶם לְדַעַת שֶׁלֹּא שָׁבוּ בְּתְּשׁוּבָה
 בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה; כִּי כִּשְׂאָדָם חֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, הוּא יוֹדֵעַ אֶת הַכָּלָל
 הַזֶּה: "אֲתָה תִּצְלִיחַ"; כִּי כָּל שְׂאָדָם נִכְלָל בְּמָקוֹם
 בְּרוּךְ הוּא — הוּא מְצַלִּיחַ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים!
 אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, אֲלֵא הַרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם
 לְדַבֵּר אֱלֹו יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל
 אָבִיו, בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלָכֶם, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מִחֻכָּה
 שֶׁתְּדַבְּרוּ אֵלָיו, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּצְלִיחוּ. וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל
 אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן טו): עַל־יְדֵי וְדוּי —
 תִּצְלִיחַ; כִּשְׂאָדָם תָּמִיד מִתְּוֹדֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
 וְאוֹמֵר: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּזֹאת וְכְזֹאת עָשִׂיתִי, וְאַנִּי

מתחרט על כל עוונותי, אָנָּא הקדוש־ברוך־הוא, מְחַל לי על כל חטאי ופְּשָׁעַי שְׁעֵשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, שְׁפָגַמְתִּי בְּמַחְשָׁבָה, הִרְהַרְתִּי הִרְהוּרִים רָעִים, חִשְׁבֹּתִי מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְכָל מִינֵי לְכָלוּכִים, טִמְאַתִּי אֶת עֵינַי, הִסְתַּכַּלְתִּי בְּמִקְוֹמוֹת הַמְטַנְפִים, לְכַלְכַּתִּי אֶת אֲזְנֵי, שְׁמַעְתִּי דְּבָרִים בְּטִלִים, לְשׁוֹן־הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, לְכַלְכַּתִּי אֶת אָפִי, הִיִּיתִי בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה, נִבְלַתִּי אֶת פִּי, הִלְכַּתִּי בְּמִקְוֹמוֹת הַמְטַנְפִים, עָשִׂיתִי דְּבָרִים רָעִים, אָנָּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמַּל עָלַי, וְאֲנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמֵי מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְהִיּוֹת דְּבוּק רַק בְּךָ, וְאֲנִי רוֹצֵה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם תִּרְגְּלוּ עֲצָמְכֶם לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ זוֹ — תָּמִיד לְהִתְדוּדוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וּלְדַבֵּר אֵלָיו, לֹא תִזְוֶו מִשָּׁם, עַד שֶׁתִּגְלֶה עֲלֵיכֶם הַשְּׂכִינָה, וְתִרְגְּשׁוּ שְׂאֵתֶם מְצַלִּיחִים וְתִצְלִיחוּ, וְתִתְעַלּוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה. אָבֵל לְהַגִּיעַ לְזֶה אֵי אֶפְשָׁר אֲלֵא עַל־יְדֵי הַתְּקָרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, הַמְּגַלֶּה אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. אָבֵל לְהִתְקָרֵב אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנַת חֻכְמִים, וְעַל זֶה עוֹבֵד מְאֹד מְאֹד הַשָּׁטָן, שֶׁלֹּא יֵאֱמִינוּ בְּחֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יֵאֱמִינוּ בַּצַּדִּיקֵי הַדּוֹר וּמִתְלוֹצְצִים מֵהֶם.

לְזֵאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! זָכְרוּ הֵיטֵב מֵה שְׂאוּמֵר רִבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן יט): עַל־יְדֵי אֱמוּנַת חֻכְמִים — בָּאָה הַצְּלָחָה; אִם אֵתָּה רוֹצֵה לְהַצְּלִיחַ, תִּתְחַזֵּק בְּאֱמוּנַת חֻכְמִים, וְכָכֵל שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּאֱמוּנַת חֻכְמִים, אֲזִי

תצליח בחייהך. אבל אין זה קל, אלא צריכים הרבה לבקש ולהתחנן ולבכות להקדוש-ברוך-הוא, שנוזקת לאמונת חכמים, פי הס"מ עושה כל מיני פעולות שבְּעוֹלָם להעלים ולהסתיר את הצדיק האמת, פי יודע, שאם הצדיק האמת יתגלה בעולם, אם חכמי הדור האמתיים יתקבלו בעיני המון-העם, אין לו כבר מה לעשות. לזאת נגד כל צדיק וחכם אמתי ישנם ליצנים המתלוצצים ממנו, ומשם באה העצבות והמרירות והדכאון, כי כף כותב בתקוני זהר (תקון ע), שהליצנות זה שחוק הפסיל, ושלמה המלך אומר (משלי ט, יב): "אם חכמת — חכמת לך, ולצת — לבדך תשא"; ברגע שאדם עושה ליצנות, ההצלחה בורחת ממנו, ונופל בדכאון ובאיאוש, ונדמה לו שזה סוף העולם. לזאת, בני ובנותי היקרים! אם אתם רוצים להצליח בחייכם, תתחזקו באמונת חכמים, ותשמעו מה יש לחכמים האמתיים לומר לכם, ותלכו בדרךם, ועל ידם תזכו לחזור בתשובה שלמה. כי הצדיקי האמת וחכמי ישראל האמתיים מחדירים בכם ישראל אמונה פשוטה, שידעו שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתם. וככל שאדם מכניס בעצמו ידיעות אלו, על-ידי-זה נכנסת בו שמחה אמיתית, ותכף-ומיד כשאדם שמח, הוא מצליח, כמו שאומר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות הצלחה, חלק ב', סימן א'): מי שהוא שמח תמיד, על-ידי-זה הוא מצליח; כי הצלחת

האדם תלוייה רק כפי שמתחזק באמונת חכמים, והולך בדרךכם, ושומע בקולם, ושב בתשובה בדרך הנכונה, ואז שום דבר בעולם אינו יכול לשברו. לזאת, בני ובנותי היקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תתנו שישברו אתכם, ואל תניחו שיאמרו לכם כאלו אין לכם שום תקנה; כי אפלו מי שנולד שלומיאל ומי שחי בדרך של שלומיאל, ומי ששברו אותו בחיים, ואמרו לו, שאינו שנה מאומה, והשפילו אותו עד עפר, אם יקח עצמו בידי — יצליח מאד. אבל להגיע לזה קשה עד מאד, כי כל-כף נכנסה באדם דעה משבשת הזו, שאיננו שנה לשום דבר, ומכל שכן כשאדם באמת חטא ועבר על כל התורה כלה, נכנסת בו תחושה כזו, שנדמה לו כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו, כאלו מר ומרור לו וחסף בעדו, ואינו רואה שום נקדת אור בקצה המנהרה, וכך מסתובב בעולם הדמיון. וכך עובר על כל אחד החוזר בתשובה, ורוצה לשוב בתשובה. ואם אינו מתקרב וחוזר בתשובה דרך הצדיק האמת המגלה את הקדוש-ברוך-הוא, המגלה שעקר דרך החזרה בתשובה זה רק לפתח את הפה ולדבר אליו יתברך, אזי הוא שרוי בעצבות ומרירות. אבל ברגע שאדם מתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא דרך הצדיק האמת המחזיר בו דרך האמת, לדעת שהשער והפתח להכנס אל הקדוש-ברוך-הוא זה רק על-ידי הדבור, אף

פעם לא ישבר. לזאת אומרים חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה ד'): אם אדם עובר עברה לפני, אמר הקדוש-ברוך-הוא, אם חוזר ועושה תשובה, הרי אני עמו ברחמים, ואני מקבל תשובתו, ואין אני זוכר לו אפלו מקצת עוונותיו. כל-כף גדלה רחמנותו יתברך על כל אחד ואחד, שרק רוצה לחזר בתשובה אליו. לזאת, בני ובנותי היקרים! אל תתנו שישברו אתכם, ואל תשברו אחרים, כאלו אין להם תקנה, כי הכל שקר וכזב, כי כל אחד ואחד בחיים חיותו יכול להצליח, אם רק יהיה עקשן גדול, וילמד לומר לעצמו שתי מלים אלו: "אתה תצליח"! אזי באמת יצליח. כי על-ידי שאדם שומע מהוריו, ממוריו, מחבריו וכו' כל יום ויום: אינך שוה כלום, לא תצליח, אין צריכים אותך, שונאים אותך, לא רוצים להיות בחברתך, הקדוש-ברוך-הוא שונא אותך, וכן שאר מיני דבורים שאדם שומע מדי יום ביומו, אין זה פלא שבני-אדם כל-כף נשברים ונכנסים ביאוש ובדכאון, ועוזבים עצמם, עד שבאמת נדמה להם שלא יצליחו כבר בהחיים, כי הם כל-כף משפלים — הן מעצמם, הן מחבריהם, הן מההורים והמורים, הן מהשכנים, הן מהקרובים והידידים, אזי אין זה פלא שהם מתנאשים מחייהם, ונדמה להם כאלו זהו סוף העולם. לזאת, בני ובנותי היקרים! הרגילו עצמכם לומר שתי מלים אלו: "אתה תצליח", ואל תתנו

שִׁישְׁבְּרוּ אֶתְכֶם, אִז תֵּרְאוּ שְׂבָאֵת תִּצְלִיחוּ. אֲבָל לְזִכּוֹת
 לְהִגִּיעַ לָזֶה, אִי אֶפְשֶׁר רַק עַל-יְדֵי שְׂבָאִים אֶל הַצְדִּיק
 הָאֵמֶת, הַמְּגַלֶּה אֶת אֵמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנְּסִים
 בְּאָדָם שְׂמֵחָה אֲמֵתִית. וּמַהִי הַשְּׂמֵחָה? אֱלֻקוֹת. כְּמוֹ
 שְׂכָתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א טו, יז) : "עֲזֹ וַחֲדָוָה בְּמִקְוֹמוֹ"; אֲצַל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֵׁם הַשְּׂמֵחָה הָאֲמֵתִית, וְזֶה הַסִּימָן
 לְבַעַל תְּשׁוּבָה, אִם כָּבֵר חֲזֹר בְּתְשׁוּבָה אֲמֵתִית — אִם
 נִכְנָסָה בּוֹ שְׂמֵחָה בְּלִב. וְאִם אָדָם כָּבֵר שְׂמֵחַ, סִימָן
 שֶׁהוּא מְצַלִּיחַ, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה, אָדָם בָּא לְהַצְלִיחָה
 גְּדוּלָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי
 אֲפָנִים שְׂבַעְעוּלָם, לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמְּצַבִּים הַקָּשִׁים
 שְׂעוּבָרִים עֲלֵיכֶם, וְאֵל תִּתְּנוּ שְׂבִיגֵי-אָדָם יַעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶם
 וַיֹּאמְרוּ לָכֶם, שְׂאִינְכֶם שְׂוִים מְאוּמָה, וְכֹאֵלוּ הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אֶתְכֶם וַאֲיַנְּנוּ צָרִיף אֶתְכֶם, כְּאֵלוּ אֵינְכֶם
 מְצַלְחִים, הַכֹּל שְׂקֵר וְכֹזֵב, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵב
 הַרְחֵמֵן וְנִמְצָא פֶה אֶתְנוּ, עֲמַנּוּ וְאַצְלַנּוּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא הוֹלֵךְ בְּנוֹ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּפֵל וּמְדַבֵּר
 דְּרַכְּנוּ, וְאִם נִכְנָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַחַיִּים
 שְׁלַנּוּ, נִדְבֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְנִדְבֵר עִם כָּלֶם רַק מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ, אִז נִזְכֶּה לְהַשְׂרוֹת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם. וְזוֹ
 הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוּלָה לְאָדָם — כְּשִׁיּוֹדֵעַ שְׂכֵן יְכוּל
 לְהַצְלִיחַ, וַאֲיַנְּנוּ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרָיָה שְׂבַעְעוּלָם יִהְיֶה מִי
 שְׂיִהְיֶה וַיִּהְיֶה אֵיף שְׂיִהְיֶה, הוּא צָרִיף לְהִיּוֹת חֲזֵק וְאַמִּיץ

לא להשבר, ואף שיש לו המון כשלונות בחיים, ואכזבות רבות לאין ספר הן מנת חלקו, צריך ללכת קדימה, ולא להסתכל על שום ברֵיה בעולם הרוצה להשפילו. ואף שהיצר הרע אומר: "מה לך לשוב בתשובה אֵל הקדוש-ברוך-הוא! הקדוש-ברוך-הוא אינו רוצה אותך!" צריכים לדעת, שזה גם-כן שקר, זהו הנחש הקדמוני, שהסית את האדם לחטא; אם אדם הנה יודע את גדל רחמנותו יתברך על כל בריותיו, הנה שש ושמח ובורח ורץ אל הקדוש-ברוך-הוא. לזאת, בני ובנותי היקרים! עליכם להתחזק, ותדעו שאתם בן יכולים להצליח בחיים. וכן תרגילו עצמכם לומר: "אתה תצליח!" ומכל שכן וכל שכן איך ההורים צריכים לחנך את ילדיהם במלים אלו: "אתה תצליח". ולגלות להם תמיד שאין זה כפי שהחברים אומרים להם: "אתה שלומיאל ולא תזכה לשום דבר בחיך", אלא על ההורים ללמד ילדיהם תמיד שתי מלים אלו: "אתה תצליח", וכך גדל הילד עם בטחון עצמי. וכן החנוף המשלם ביותר שהמלמד והמורה צריכים לחנך את התלמידים והתלמידות, הוא דיקא על-ידי שתי מלים אלו: "אתה תצליח". פי אסור לשבר את אף אחד ולומר לו: "אינך שנה מאומה, ולא תצליח כלל". פי זו רציחה מאין כמותה, ועוברים על לאו: לא תרצח, פי בזה ששׁוברים את האדם ואומרים לו,

שאיננו יעיל, ואין ממנו שום תועלת, ואיננו תורם לחברה כָּלֵל וּכְלָל, ואף הקדוש־ברוך־הוא אינו צריך אותו, זו הרציחה הכי גדולה, והוא בכלל רוצח גדול; כי באמת הקדוש־ברוך־הוא אב הרחמן ורחפץ בכריותיו, ורוצה שכלנו נזכה לחזר בתשובה שלמה. אשרי מי שמכניס את דבורים אלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

ב.

בני ובנותי היקרים! עליכם לזכור, אשר עקר הצלחת האדם בזה העולם, שיהיה לו בטחון עצמי, שיאמר לעצמו: "אתה תצליח". ובמלים אלו מנח כל סוד ההצלחה בחיים. כי על־פירוב בני־אדם חושבים, שהם לא יצלחים, ואינם שוים מאומה, ובפרט כשמגיל קטנות שברו ורחקו אותם, בישו והשפילו אותם, מזה בא שנעקר מהם הבטחון העצמי, עד שהם חושבים שכלל לא יצליחו בחיים. ובזה שתגידו לעצמכם שתי מלים אלו: "אתה תצליח", זה כבר יעזר לכם לבנות את הבטחון העצמי שלכם; כי באמת עליכם לזכור, אשר הקדוש־ברוך־הוא מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, כי הכל לכל אלקות גמור הוא,

אֵלָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צִמְצַם אֶת עֲצָמוֹ בְּצִמְצוּמֵי
 מַעֲלָא לְעָלוּל, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל תַּחְתּוֹן, כַּמּוּבָא
 בְּדַבְרֵי רַבְנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל'): אִף שְׂאָנוּ
 רוּאִים לְפָנֵי עֵינֵינוּ בְּרִיאָה שְׁלֵמָה הַכְּלוּלָה מְדוּמָם,
 צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר. "דוּמָם" — שְׁדוּת וַיְעָרוּת, מְדִינוּת
 שְׁלֵמוֹת וּבְתִים. "צוּמַח" — כָּל מֵינֵי אֵילָנוֹת, אֵילָנֵי
 סָרְק וְאֵילָנֵי פָרִי, כָּל מֵינֵי עֲשָׂבִים וְצִמְחִים. "חֵי" — כָּל
 מֵינֵי בַעֲלֵי חַיִּים, מְשַׁקְצִים וּרְמָשִׁים עַד חַיּוֹת גְּדוּלוֹת,
 "מְדַבֵּר" — בְּלִיּוֹנֵי אֲנָשִׁים, שְׁלֵכְאוּרָה זֹו בְּרִיאָה שְׁלֵמָה,
 שְׂאָדָם יְכוּל לְהַשְׁבֵּר כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ כְּבָר תַּקְוָה לְהַצְלִיחַ
 כְּמוֹתָם, אוֹ שְׁיִכְנַס בּוֹ פֶּחַד שְׁיִפְחַד מֵהַזּוּלָת. אֲבָל בְּרַגַע
 שְׁמַדְבִּיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, יוֹדַע, אֲשֶׁר
 כָּל מֵה שְׁרַק רוּאָה וְשׁוּמַע, זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי נִכְנַס בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְאוֹמֵר לְעֲצָמוֹ שְׁתִּי
 מְלִים אֵלוֹ: "אַתָּה תִּצְלִיחַ"! וְזֶה סוּד הַחַיִּים לְהַצְלִיחַ
 בָּהֶם; כִּי בְּאַמַּת כָּל אֵי הַהַצְלָחָה שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם
 הִיא רַק מַחְמַת שְׁתוּלָה הַכֹּל בְּטַבַּע, מְקַרָּה וּמְזָל, וְחוֹשֵׁב
 שְׁכָל דְּאֵלִים גְּבֻרָה, אֲבָל מִי שְׁדַבּוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, וְהוּא מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, הוּא אֵינוֹ מְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְכָל מֵה
 שְׁהוּא צְרִיף, רֵץ וּמְדַבֵּר רַק אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ. לְאָדָם הַזֶּה נִבְנִית הָאֲמוּנָה
 וְהַבְּטַחֲוֹן הָעֲצָמֵי, וְאֵינוֹ מְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

ולכן, בני ובנותי היקרים! ראו מה לפניכם, אם תחדירו בעצמכם אמונה פשוטה בו יתברך, שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל, אז תגיעו למדרגה זו, שתוכלו לומר לעצמכם את שתי המלים האלו: "אתה תצליח", ובאמת תצליחו. אבל אם יהיה לכם חסרון באמונה, או שתנתקו את כל הבריאה ממנו יתברך, עד שתחשבו שזו מציאות בפני עצמה, על-ידי-זה באמת תהיו לא יצליחים בחייכם, ותהיו שבורים ועצובים, ותעבר עליכם מרירות דמרירות. ולכן ראו מה לפניכם! העקר זה אמונה. כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), אשר צריכים לחפש ולבקש ולמצא בעצמו היכן הוא אוהז באמונה. פי יש סובלי חלאים, שסובלים את המחלות והחלאים שלהם רק מחמת חסרון האמונה, ובפרט מחלת העצבים, שאדם סובל על עצביו, זה בא מחמת חסרון האמונה; פי המאמין האמתי, שמאמין שהכל בהשגחה פרטית, הוא אינו מפחד מאף אחד, ואינו צריך את אף אחד, ודיקא הוא מצליח. וזכרו דברים אלו היטב היטב. ועליכם לדעת, שהאמונה באה לאדם מאד מאד קשה, פי צריך להתנגע על אמונה ימים ושנים, עד שזינפה לברור וזכוף האמונה, שלא יראה לפני מראה עיניו כלום רק אמת מציאותו יתברך. ורבנו ז"ל אמר (שיחות הבר"ן, סימן לג): אצל העולם אמונה הוא דבר קטן, אבל אצלי אמונה הוא דבר גדול.

ועקר האמונה, להאמין בו יתברך בלי שום חכמות כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁהַנָּשִׁים וְהַיְלָדִים הַקְּטָנִים מְאִמְנִים. וְזוֹ שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה. וּכְשֶׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעֵצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה כְּזוֹ, שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, אִזְ חָיִו הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרָת.

וְלַכֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם אַתֶּם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בַּחַיִּיכֶם, תִּתְחַזְּקוּ בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְבּוּ בַתְּפִלָּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִתְּפִלָּה, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם בָּא וּמִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמְּשִׁיךְ עַל עֵצְמוֹ גְּלוּי אֱלֻקוֹת, וְזֶה מֵה שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין כב.): הַמִּתְפַּלֵּל, צָרִיף שִׁירָאָה עֵצְמוֹ כְּאִלּוֹ שְׂכִינָה כְּנֶגְדּוֹ, שְׁנֹאֲמַר (תהלים טז): "שׁוֹיִתִּי הַרְיָ"ה לְגִגְדֵי תְּמִיד"; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמָא וַיְרָא א'): אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הֵווּ זֶהִירִים בַּתְּפִלָּה, שְׂאִין מְדָה אַחֲרָת יָפָה הַיִּמְנָה, וְהִיא גְּדוּלָּה מְכֹל הַקְּרִבְנוֹת, וְאֶפְלוּ אֵין אָדָם כְּדָאֵי לְעֵנוֹת בַּתְּפִלָּתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמוֹ, בִּיּוֹן שְׁמִתְפַּלֵּל וּמְרַבֵּה בְּתַחֲנוּנִים, אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמוֹ. רוֹאִים מְכָאן מֵה תְּפִלָּה פּוֹעֵלָת, עַד שֶׁכְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ רוֹאֶה שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בַתְּפִלָּתוֹ, הוּא מִמְּשִׁיךְ עָלָיו חֶסֶד, אֶף שְׂאִינוּ רְאוּי לְחֶסֶד. וְלַכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאִמְצִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה תִּרְחִיב לָכֶם

את הדעת והמח, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י'), ואז תוכלו להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא. כי אי אפשר להגיע לתפלה, אלא על-ידי שמחה. וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שעל כל אדם מתגברת עצבות ומרירות ודכאון מפגעי ומקרי הזמן, עד שאינו יכול להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן הוא צריך לדון את עצמו לכף זכות, ולמצא בעצמו נקודות טובות, ועל-ידי-זה יוכל להתפלל אליו יתברך, שזה סוד (תהלים קמז): "אזמרה לאלקי בעודי", עם ה'עוד מעט' טוב שאני מוצא בעצמי, על-ידי-זה אני יכול לזמר ולהלל להקדוש-ברוך-הוא. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות תפלה, סימן פא): תפלה שהיא בשמחה, היא ערבה ומתקה להשם יתברך. ואמר (שם, סימן ע'): על-ידי שמחה תבא תפלתך בהיכל המלך. ולכן ראו למסור את נפשכם להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאתם צריכים, וזה יבנה לכם את הבטחון העצמי, עד שתזכו להצליח ולא תצטרכו טובות משום בן-אדם. וזכרו היטב דברים אלו, כי הם יסודות בחיים, ואל תחשבו שאני סתם מדבר אליכם ומנסה לשכנע אתכם, אלא זכרו היטב, שרוב בני-אדם המסתובבים שבורים ורצוצים בדכאון פנימי, ואינם לא יצליחים בחיים, זה רק מפני שנתקו את עצמם מהקדוש-ברוך-הוא, ומכל שכן וכל שכן

כִּשְׁהָיוּ יְלָדִים קְטַנִּים, שָׁכְרוּ אוֹתָם וַגִּרְשׁוּ וְהִשְׁפִּילוּ אוֹתָם, וְכֵן בְּמִשָּׁךְ כָּל יְמֵי נְעוּרֵיהֶם, הִמְחַנְכִים וְהִמְחַנְכוֹת שָׁכְרוּ אוֹתָם, וְתָמִיד צָעְקוּ עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁנִּכְנְסוּ בְּתוֹךְ עֲצָמָם, וְחוֹשְׁבִים שֶׁבְּאֵמַת הֵם לֹא יִצְלָחוּ. אֲךָ בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ אֵין זֶה נָכוֹן, כִּי בְּרַגַע שֶׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיֵּשׁ לוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וּמִרְבֵּה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הוּא יוֹצֵא מֵעֲצָמוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כִּשְׁאוֹמֵר לְעֲצָמוֹ שְׁתֵּי מַלִּים אֵלוֹ: "אֵתָה תִּצְלִיחַ", אֲזִי יֵרָאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּאֵמַת יִצְלִיחַ. כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי חֲזֵק הַלֵּב, כִּי אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ חֲזֵק הַלֵּב, הוּא אֵינוֹ מִפְּחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן ג'): עַל-יְדֵי חֲלִישׁוֹת הַלֵּב, נוֹפְלִים פְּחָדִים עַל אָדָם, כִּי הַגְּבוּר אֵין לוֹ שׁוּם פְּחַד כָּלֵל. וְעַקֵּר הַגְּבוּרָה בְּלֵב, הֵינּוּ מִי שֶׁלְּבוֹ חֲזֵק, הוּא אֵינוֹ מִתְיָרָא וְאֵינוֹ מִתְפַּחַד מְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְרֵץ לְתוֹךְ קִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה, וּמִתְגַּבֵּר עַל-יְדֵי חֲזֵק וְאִמֵץ לְבוֹ. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְרַק לְרוּץ אֵלָיו יִתְבַרֵךְ. כִּי בְּאֵמַת אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבַרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן נו'), שֶׁאִם יֵשׁ לְאָדָם לֵב, לֹא שִׁיף אֲצִלוֹ מְקוּם כָּלֵל, כִּי אֲדַרְבָּה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין הָעוֹלָם

מקומו; כי עקר האלקות הוא בלב, ומי שחזק באמונה פשוטה בו יתברך, הוא אינו מתפעל משום ברירה שבעולם, ואפלו כל העולם כלו יגידו עליו, שאינו שנה מאומה, והוא לא יצליח, זה לא יועיל להם כלל. ולכן, בני ובנותי היקרים! הרגילו את עצמכם באמונה פשוטה בו יתברך, ותדברו אל הבורא יתברך שמו, ותאמרו לעצמכם שתי מלים אלו: "אתה תצליח", ואז תראו איך תצליחו בחייכם; אשרי מי שמכניס דבורים אלו בתוך לבו, ואז טוב לו בזה וכבא לנצח נצחים.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׂאָדָם צָרִיף לְהַרְגִיל
אֶת עֲצָמוֹ לְבָנוֹת לְעֲצָמוֹ אֶת הַבְּטָחוֹן
הָעֲצָמִי, וְלִזְכֹּר שֶׁהוּא יָכוֹל לְהִצְלִיחַ; כִּי כָּל
אֱלוֹ שֵׁישׁ לָהֶם כְּשִׁלּוֹן בְּחַיִּים, נִדְמָה לָהֶם
שֶׁהֵם כְּבָר אֵף פֶּעַם לֹא יִצְלִיחוּ בְּחַיִּים. וְלִכֵּן
אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּבְטָחוֹן עֲצָמִי, וְאִזּוּ יִדַע
לִזְמַר לְעֲצָמוֹ: אַתָּה תִּצְלַח, וּבְאַמַּת יִצְלַח.

(אמרי־מוהרא"ש, חלק ב', סימן תשסח)

גיפת צדקה "קרן הצדיק"

"על ידי צדקה
בא ישועה:

על ידי צדקה
זוכין לפרנסה:

גדולה צדקה
שמקרבת את
הגאולה:

יתן לצדקה
בשתי ידים,
ויהיה תפלתו
נשמעת:

על ידי צדקה
זוכה אדם לחן:"
(ספר המידות)

לקבלת הקופה
נא ליצור קשר
בטלפון:

04-6708356

ונציג יגיע אליכם
הביתה

בשנה.

אקבע אלמך שצבורי אבות
אלהיך את הקפידה בקדשה
שמיני היוצ ודמם ביינא
המתעבב אל פי דעת רבינו.
ומפני את קופת הצדקה
שמעתי אב אשיתי, ותבום
בדא יאמ ביין ישר אפיון
נפש. וכלא אמור את הקופה
כך בידי ותקרא אל צד קדוה.
ובצבות הצדקה שמעבום בדא
יאמ וחתנו אמר כל הדינים
וואשר אבך ואל כל בני בית
חסדים ורחמים אלוים אל
ידי פלא אפיון
החייך אלמך
אלמך אלמך שית

באפשרותכם להכניס את הברכה אל בתיכם ולקבל את קופת
מוסדותינו "קרן הצדיק" לפדיון נפש, אשר בכל פרוטה ופרוטה
שאדם מכניס בקופה זו הוא ממתיק מעליו ומעל בני משפחתו
את כל הדינים, וממשיך על עצמו ישועות מפי עליון.

מוסדות ברסלב "היכל הקודש" יבנאל עמותת "ישמה צדיק" ע.ר. 580390136
רח' ר' נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל מיקוד 15225 טלפון: 04-6708356 פקס: 04-6708359
דוא"ל: info@breslevcity.co.il בקרו באתרנו: breslevcity.co.il
לתרומות: בנק הדואר, מס' חשבון: 3397375
לעמותה אישור מס הכנסה לענין תרומות לפי סעיף 46 לפקודת מס הכנסה

הקונטרס הקדוש הזה נדפס

לזכות

שירה שפרה רות בת עלכה תחי

אביה חי בן חגית היי

תהילה חנה בת שירה שפרה רות תחי

יוסף יהודה בן שירה שפרה רות תחי

נעמי חיה בת שירה שפרה רות תחי

יסכה בת שירה שפרה רות תחי

לכל הישועות

***

הקונטרס הקדוש הזה גדפס
לעדויו נשמת

יצחק בן לייב ז"ל

***

להצלחת

שטעעון בן חנה טובה נ"י
פיוגא בת ניקול נועה תח"י

הקונטרס הקדוש הזה גדפס
לזכות

רזיאל בן עזל הי"ו

גולת בת שולמית תח"י

לירוי דוד בן גולת תח"י

רועיה שטחה בת גולת תח"י

עזל בת שטחה תח"י

לכל הישועות

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֹּלֵלִי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא ליצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה בכל
הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון בוצינא
קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מִקְשֶׁר עֲצָמַי בְּאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמָּרִים אֵלּוּ
 לְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם שְׂבֻדוֹרְנוּ, וּלְכֹל הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָה, קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָה,
 וּבִפְרָט לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחְמָן בֶּן פִּיגָא, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ,
 שְׁגֻלָּה תְּקוּן זֶה.

לְכוּ נְרַנְנָה לַיְי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה
 בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל
 אֱלֹהִים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הַרְיֵנִי מְזֻמָּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי.
 לְשֵׁם יַחֲוֹד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּה בְּדַחֲלוֹ
 וּרְחִימוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:
טז * מִכְּתָם לְדוֹד שְׂמֵרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי בָךְ: ב אֲמַרְתַּ
 לַיְי אֲדַנִּי אַתָּה טוֹבָתִי בַל עָלִיךְ: ג לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר
 בְּאֶרֶץ הַמָּהָה וְאֲדִירֵי כָל חֲפְצֵי כֶם: ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר
 מְהָרוּ בַל אֲסִיף נִסְכֵיהֶם מְדָם וּבַל אֲשֶׂא אֶת שְׁמוֹתֶם
 עַל שְׂפָתַי: ה יְי מִנַּת חֲלָקִי וְכוֹסֵי אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: ו
 חֲבָלִים נִפְלוּ לִי בְנַעֲמִים אִף נַחֲלַת שְׂפָרָה עָלִי: ז אֲבָרְךָ

אֶת יְיָ אֲשֶׁר יַעֲצָנִי אֶף לַיְלֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי: ח שְׁוִיתִי
 יְיָ לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִימִינִי בַל אֲמוּט: ט לָכֵן שָׁמַח לְבִי
 וַיִּגַּל כְּבוֹדֵי אֶף בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבִטָּח: י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי
 לְשָׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרָאוֹת שָׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח
 חַיִּים שְׂבַע שְׁמָחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינֶךָ נֶצַח:

לב * לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פִשְׁעַ כְּסוּי חֲטָאָה: ב
 אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְיָ לוֹ עוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג
 כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשֹׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם
 וּלְיָלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדֶךָ נִהַפֵּךְ לְשֹׁדֵי בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה:
 ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי
 פִּשְׁעֵי לִי וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: ו עַל זֹאת
 יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצָּא רַק לְשֹׁטֵף מִיַּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִלֵּט
 תִּסּוּבְּנֵי סֵלָה: ח אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךָ בְּדֶרֶךְ זֹאת תִּלְךָ אִיעֲצָה
 עָלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תִּהְיֶה כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הֶבִין בְּמַתָּג
 וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכַאוּבִים
 לְרָשָׁע וְהַבוֹטֵחַ בֵּי חֶסֶד יִסּוּבְּכֵנוּ: יא שְׂמָחוּ בֵּי וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מְשָׁכִיל אֶל דָּל
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטֵהוּ יְיָ: ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר

1 אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

בְּאֶרֶץ וְאֵל תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד' יי יסְעֲדֶנּוּ עַל עֶרְשׁ
 דְּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכְתָּ בְּחִלּוֹ: ה' אָנִי אִמְרָתִי יי חֲנַנִּי
 רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ: ו' אוֹיְבֵי יֵאמְרוּ רַע לִי מִתִּי
 יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז' וְאִם בָּא לְרָאוֹת שָׂוֵא יִדְבֹר לְבוֹ
 יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יִדְבֹר: ח' יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל שֹׁנְאָי עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט' דְּבַר בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ
 וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י' גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר
 בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לְחֶמְי הַגְּדִיל עָלַי עָקֵב: יא' וְאַתָּה
 יי חֲנַנִּי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם: יב' בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי
 חִפְצָתְךָ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג' וְאִנִּי בְּתַמִּי תִמְכַּתָּ
 בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד' בְּרוּךְ יי אֱלוֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי קִרְחָ: ב' כְּאֵיל תִּעְרַג עַל
 אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלוֹהִים: ג' צְמָאָה
 נַפְשִׁי לְאֱלוֹהִים לְאֵל חַי מִתִּי אָבוֹא וְאַרְאֶה פָּנֵי
 אֱלוֹהִים: ד' הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה בְּאִמֵּר
 אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלוֹהֶיךָ: ה' אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאַשְׁפֹּכָה
 עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹר בְּסֶף אֲדִידִם עַד בֵּית אֱלוֹהִים בְּקוֹל
 רְנָה וְתוֹדָה הַמוֹן חוֹגֵג: ו' מִה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וְתַהֲמִי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלוֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז'
 אֱלוֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדָּן

וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר: ה תְּהוּם אֶל תְּהוּם קוֹרֵא לְקוֹל
צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיִיךָ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יי
חֲסָדוֹ וּבְלִילָה שִׁירוּ עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי: י אֹמְרָה
לְאֵל סְלַעִי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב:
יא בְּרַצַּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנֵי צוּרְרֵי בְּאֲמָרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלוֹהֶיךָ: יב מָה תִשְׁתַּחֲוֶה נִפְשִׁי וּמָה תִהְיֶה עָלַי
הוֹחִילִי לְאֱלוֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלוֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹר מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שָׂאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הֲצִילֵנִי מֵאֹיְבֵי אֱלוֹהֵי
מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגָּבֵנִי: ג הֲצִילֵנִי מִפְּעֻלֵי אֶזְרוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי
דָּמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנִפְשֵׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים
לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חָטָאתִי יי: ה בְּלִי עֶזְרוֹן יִרְצוּן וַיִּכְוֶנְנוּ
עוֹרָה לְקִרְאָתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יי אֱלוֹהִים צְבָאוֹת
אֱלוֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲזֵן כָּל
בְּגָדֵי אֶזְרוֹן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כִכְּלָב וַיִּסּוּכְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי
מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם:
י עֲזוּ אֵלַיךְ אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלוֹהִים מִשְׁגָּבֵי: יא אֱלוֹהֵי
חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלוֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן
יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הִנֵּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדוֹנָי:
יג חֲטָאת פִּימוּ דָּבַר שִׁפְתֵימוּ וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלָה

וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהָ בַחֲמָה כִּלְהָ וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ כִּי
 אֱלוֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשׁוּבוּ
 לָעָרֵב יֵהֱמוּ כִכְלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֹל
 אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָה וְאַרְנָן לְבַקֵּר
 חֲסֵדָךְ כִּי הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי
 אֵלֶיךָ אֲזַמְרָה כִּי אֱלוֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלוֹהֵי חֲסֵדִי:

עז * לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי אֶל
 אֱלוֹהִים וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלוֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג
 בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג
 מֵאֲנָה הַנְּחֹם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלוֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה
 וְתַתְּעִטְךָ רוּחִי סָלָה: ה אֲחֻזֶּת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי
 וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז
 אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְלִילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי:
 ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט
 הָאֶפֶס לְנִצַּח חֲסֵדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: י הִשְׁכַּח חֲנוּת
 אֶל אִם קִפְץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי בְכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלוֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרַכְךָ מִי אֵל גָּדוֹל כְּאֱלוֹהִים: טו אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת בְּעַמִּים עֲזָה: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹרְעַ

עמך בני יעקב ויוסף סלה: ^{יז} ראוך מים אלוהים ראוך
 מים יחילו אף ירגזו תהמות: ^{יח} זרמו מים עבות קול
 נתנו שחקים אף חצציה יתהלכו: ^{יט} קול רעמך בגלגל
 האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: ^כ בים דרפך
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: ^{כא} נחית
 כצאן עמך ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלוהים אדני מעון אתה היית
 לנו בדר ודר: ^ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
 ומעולם עד עולם אתה אל: ^ג תשב אנוש עד דכא
 ותאמר שובו בני אדם: ^ד כי אלה שנים בעיניך פיוס
 אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו
 בבקר כחציר יחלף: ^ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ^ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ^ח שתה
 עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ^ט כי כל ימינו פנו
 בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: ^י ימי שנותינו בהם
 שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל
 ואון כי גז חיש ונעפה: ^{יא} מי יודע עז אפך וכיראתך
 עברתך: ^{יב} למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: ^{יג}
 שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: ^{יד} שבענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: ^{טו} שמחנו כימות
 עניתנו שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל עבדיך פעלך

והִדְרֹךְ עַל בְּנֵיהֶם: יז ויהי נַעַם אֲדוֹנָי אֱלוֹהֵינוּ עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו לַיְיָ קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
 ב שִׁירוֹ לֹא זָמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ
 בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לָב מִבְּקִשֵׁי יְיָ: ד דְּרָשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ
 בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתּוֹ
 וּמִשְׁפָּטָיו פִּיּוֹ: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִירוֹ:
 ז הוּא יְיָ אֱלוֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ דָּבָר צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם
 וּשְׂבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֵבֶל
 נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶם: יג
 וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר: יד לֹא
 הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: טו אֵל תִּגְעוּ
 בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ
 כָּל מִטָּה לְחֵם שָׁבַר: יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָּר
 יוֹסֵף: יח עָנוּ בְּכַבֵּל רִגְלוֹ בְּרוּזֵל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד עַתָּה
 בָּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְיָ צְרַפְתָּהוּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ
 מִשַּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשַּׁל
 בְּכָל קִנְיָנוֹ: כב לְאֶסֶר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנָיו יַחֲכֶם: כג
 וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפֹּר

אֶת עֲמוֹ מָאֵד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצָּרִיו: כה הִפֵּךְ לָבָם לְשָׁנָא
 עֲמוֹ לְהִתְנַכֵּל בְּעַבְדָּיו: כו שָׁלַח מִשָּׁה עַבְדּוֹ אֶהְרֹן אֲשֶׁר
 בָּחַר בּוֹ: כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאָרֶץ חָם:
 כח שָׁלַח חֲשֵׁךְ וַיִּחְשְׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת
 מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם: ל שָׂרַץ אֶרֶץ צְפָרְדַּעִים
 בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם:
 לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶץ חָם: לג וַיִּךְ גִּפְנָם
 וַתֵּאֱנָתָם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק
 וַאֲיִן מִסְפָּר: לה וַיֵּאכֵל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ חָם וַיֵּאכֵל פְּרִי
 אֲדָמָתָם: לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ חָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם:
 לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: לח שָׁמַח
 מִצָּרִים בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פְּחָדִם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן
 לְמִסְךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלַחֲם
 שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְבּוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
 נְהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם עַבְדּוֹ: מג
 וַיּוֹצֵא עֲמוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם
 אֶרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ
 חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נְהָרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזִכְרָנוּ
 אֶת צִיּוֹן: ב על עָרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיִנוּ כְּנֹרוֹתֵינוּ: ג כִּי
 שָׁם שָׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִחָה שִׁירוּ

לְנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ז אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדַמַּת נֶכֶר:
 ה אִם אֶשְׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי
 לְחִכֵּי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל
 רֹאשׁ שְׂמֹחֹתִי: ז זְכֹר יְיָ לְבַנְי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם
 הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ: ח בַּת בְּבַל הִשְׁדּוּדָהּ
 אֲשֶׁרִי שֵׁשֶׁלֶם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלֶתָ לְנוּ: ט אֲשֶׁרִי
 שִׁיאֲחֹז וְנִפְץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסֵּלַע:

קב א הֲלֵלוּ יְהוָה הֲלֵלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הֲלֵלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֶזֶו:
 ב הֲלֵלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הֲלֵלוּהוּ כְּרַב גְּדֻלוֹ: ג הֲלֵלוּהוּ
 בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הֲלֵלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר: ד הֲלֵלוּהוּ בְּתֶף
 וּמְחוֹל הֲלֵלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: ה הֲלֵלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 שִׁמְעַ הֲלֵלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׂמָה תִּהְיֶה
 יְהוָה הֲלֵלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מִי יִתֵּן מְצִיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְיָ שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל
 יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיּוֹ מְעוֹזָם בְּעַת
 צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יְיָ וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
 חָסוּ בוּ: